

Te-am găsit, în sfârșit

text de Alina Vârlănuță
ilustrații de Diana Grigore

Mă vezi? Mai la stânga... Nu, nu, mai la dreapta...
Gata! Mă vezi? Ce bine! Hai mai aproape să mă
vezi și mai bine! N-ai idee cât am căutat un Cititor
mare-mare să mă vadă și pe mine.

Toată ziua umblați cu ochii lipiți de ecrane așa cum
guma de mestecat se lipește de păr și nu ne vedeți
pe noi, cei mici-mici. Peste oameni rătăciți ca mine
am mai dat, dar ei se vărsaseră din gânduri mărețe...

După cum mă vezi, eu vin dintr-un gând mic-mic pe care un scriitor mare-mare, într-o după-amiază, l-a avut, dar l-a pierdut. Da, pentru că în fiecare clipă îi treceau prin cap un ghem de gânduri și nu apuca să le termine pe toate.

Idei, liste de cumpărături, cereri de prietenie, planuri de vacanță, planuri de viitor, e-mailuri, notificări și câte și mai câte care s-au împleticit până s-au deșirat și s-au vărsat în realitate.

La fel cum se întâmplă cu un pahar de lapte
când ești somnoros și te împiedici de pisică.
De aici și toată confuzia din lumea asta maaare.

N-ai idee câte gânduri mici pierdeți voi, oamenii mari-mari, atunci când mintea vi se joacă de-a v-ați ascunselea printre ecrane.

Suntem peste tot: la voi acasă, pe stradă, în metrou, la covrigărie, chiar și în farfurie. Ne-ați vedea, dacă n-ați fi tot timpul cu gândul în lumea virtuală, în loc să trăiți în lumea reală...

Să nu-ți fie cu supărare, dar să știi că nu ești primul om care îmi iese în cale. Ești doar primul care mă citește, care mă vede cu adevărat... și de care am mare nevoie. Până să ajung la tine, am dat peste o mulțime de oameni mari care erau mici, oameni mici care se credeau mari și tot așa.

Niciunul nu m-a văzut mai
mult de o pagină. Atenția
lor nu a rezistat nici măcar
câteva minute în fața mea...

După multe neîntâlniri, m-am hotărât să mă fac mare,
nu că nu mi-ar fi plăcut de voi, ci ca să am loc în cap
pentru gânduri pe care să nu le vărs...

Vai! Toată ziua aş sta cu ochii-n cer şi m-aş gândi
şi mi-aş imagina tot felul de lumi, până mi-ar ploua
în ochi. Atunci i-aş închide şi aş visa. Şi visele tot
gânduri sunt, nu ştii? Da, da, gânduri de noapte,
înmuiate-n somn.

Când m-am vărsat, era o noapte ploioasă rău de tot în capul scriitorului. Furtună de-a dreptul. Ploua zgomotos cu litere, cu semne de punctuație și cu like-uri. Uite aici cucuiul de la semnul exclamării.

Odată cu mine s-a vărsat, din gând, și un punct. Îl port cu mine, că n-are unde să se ducă, iar pe mine mă ajută, că-mi termină fiecare propoziție.

